

**POPARCIE UCZESTNIKÓW KONFERENCJI:
„OCHRONA PRZYRODY W POLSCE
WOBEĆ WSPÓŁCZESNYCH WYZWAŃ
CYWILIZACYJNYCH”
DLA IDEI UTWORZENIA
PARKU NARODOWEGO POGÓRZA KARPACKIEGO**

Niniejszym, jako uczestnicy w/w konferencji organizowanej, w ramach Roku Ochrony Przyrody Ojczyzny, przez trzy ważne podmioty (Instytut Ochrony Przyrody Polskiej Akademii Nauk, Komitet Ochrony Przyrody Polskiej Akademii Nauk i Państwową Radę Ochrony Przyrody) pragniemy wesprzeć trwające od lat zabiegi zmierzające do utworzenia parku narodowego, reprezentującego typowy krajobraz Pogórza Karpackiego. Park ten, zgodnie z zamysłem i staraniami kilku już pokoleń przyrodników polskich, powinien objąć część Pogórza Przemyskiego w rejonie masywu górskiego Turnicy.

Przemawiają za tym m.in. dobrze zachowane i unikatowe równocześnie w skali międzynarodowej wartości przyrodnicze tego obszaru, potwierdzone współcześnie prowadzonymi tam badaniami. Obszar, o którym mowa, w znaczącej swej części zachował charakter reliktovej puszczy karpackiej, niereprezentowany w takim kształcie w żadnej innej części naszych gór. Znajdujemy tu duże bogactwo szaty roślinnej i różnych grup bezkręgowców, znaczące populacje dużych drapieżników oraz rzadkich gatunków ptaków, jak również liczne stanowiska bardzo rzadkich i chronionych gatunków owadów (w tym chrząszczy ksylobiontycznych charakterystycznych dla pierwotnych kompleksów puszczańskich).

W imię interesu ogólnonarodowego, konieczne jest zwiększenie wysiłków na rzecz uzyskania akceptacji dla utworzenia tego parku. Biorąc pod uwagę obecne ograniczenia prawne oraz ekonomiczne, jak również fakt, że wartości przyrodnicze omawianego obszaru nie są obecnie właściwie zabezpieczone, pragniemy poprzeć stanowisko Państwowej Rady Ochrony Przyrody z września 2011 roku „w sprawie projektowanego Turnickiego Parku Narodowego”, rekomendujące m.in. działania konieczne dla zabezpieczenia już teraz najcenniejszych obszarów i wartości tego terenu, w tym:

- rozszerzenie ochrony rezerwatowej najcenniejszych ekosystemów projektowanego parku, z uwzględnieniem zwłaszcza obszarów trudno dostępnych, w których prowadzenie gospodarki leśnej jest mało opłacalne;
- rozszerzenie zakresu ochrony ścisłej, do której obszar ten jest szczególnie predystynowany;
- wyłączenie z pozyskiwania rębnych okazów starych drzew o rozmiarach pomnikowych, z wykorzystaniem rozwiązań opracowanych dla Puszczy Białowieskiej;
- przygotowanie programu wsparcia dla miejscowych gmin pozwalającego na restrukturyzację gospodarki i lepsze wykorzystanie szans, jakie dla zrównoważonego rozwoju tego regionu stworzy przyszły park narodowy.

Kraków, 24 października 2013 r.

W imieniu uczestników i organizatorów konferencji

Prof. dr hab. Zbigniew Mirek

Adresaci:

*Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej
Ministerstwo Środowiska
Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Rzeszowie
Państwowa Rada Ochrony Przyrody
Urząd Marszałkowski w Rzeszowie
Prezydium Polskiej Akademii Nauk
Władze II Wydziału Nauk Biologicznych i Rolniczych Polskiej Akademii Nauk
Fundacja Dziedzictwo Przyrodnicze*